

**Adventistički
svet**

O naslovnoj strani

Džerald Danijel Obando Kari (Gerald Obando Cari) oseća se kao kod kuće u dva različita sveta. Rođen je i odgajan u Peruu, a poslednje dve godine sa svojim roditeljima živi u Salvadoru, Brazil, gde mu je otac pastor u sve širem kraju istorijskog dela grada. Upravo se sprema da započne novu avanturu kao đak desetog razreda u internatu akademije u Engenheiro Koelju, Sao Paulo, koji je preko 2.000 kilometara udaljen od njegove kuće. Džerald voli fudbal i plivanje i uživa u čitanju knjiga iz istorije. On želi da u praksi sprovede svoj omiljeni tekst iz Priča Solomunovih 16,3. „Želeo bih da postanem medicinski misionar – neko ko može da pomaže telu i duši.“

Fokus

8 Čežnja za Bogom

Reč

13 Osnovno verovanje

Moja crkva

5 Glas milenijuma

6 Globalni pogled

Živa vera

15 Mogu li da ti ispričam priču?

Obnovljen časopis *World (Svet)*

Veliki i dobri ljudi zaslužuju velik i dobar časopis. U vašim rukama je obnovljeno i redizajnirano izdanje časopisa *Adventist World (Adventistički svet)*.

U proteklih 12 godina jedinstveni globalni časopis Adventističke crkve sedmog dana donosio je nadu i ohrabrenje milionima vernika u više od 160 zemalja sveta, ujedinjujući njihove priče i njihovo žarko iščekivanje skorog dolaska Isusa Hrista.

Kao jedna od najraširenijih verskih publikacija na svetu, ona nastavlja da ispunjava cilj postavljen od strane čoveka koji je započeo adventističku izdavačku delatnost pre 168 godina. Džejm Vajt napisao je da je njegov prvi časopis *Present Truth (Sadašnja istina)* zamišljen za okupljanje „raštrkanog stada“. Božji glasnik ovog pokreta, Elen Vajt, predvidela je da će ovaj časopis poteći „široj sveta kao bujice svetlosti“.

Te 1849. godine „raštrkano stado“ brojalo je manje od 300 vernika. Danas skoro 20 miliona adventista sedmog dana rade, služe Bogu i svedoče u kulturama i regionima koji se uveliko razlikuju jedni od drugih – ali su ujedinjeni svojim verovanjem u spasenje kroz veru u Isusa; u večitost biblijske Subote; u doslovni drugi dolazak Isusa Hrista; u Hristovu službu u nebeskom svetilištu; i u istinu uslovne besmrtnosti.

Na stranicama ovog izvanrednog časopisa ispričane su njihove priče. Otkrivaju se njihovi trijumfi i bitke; njihova hrabrost u teškim trenucima, pa čak i progon, kako bi svi mogli to da vide. Ima muškaraca i žena čija ljubav prema Hristu ojačava njihove napore da dele svoju veru; poprave svoje zajednice; nauče decu; i nahrane gladne.

Retka je privilegija da mogu da ispričaju svoje priče – u ovom štampanom časopisu; na robustnom i prebogatom sajtu *Adventist World* (www.adventistworld.org); kroz kratke deljive video snimke na zahtev (ARTnow.com); u audio izdanjima i digitalnim audio izdanjima (podkastima); i na mnogobrojnim platformama društvenih medija. Ove „bujice svetlosti“ predstavljene kružnim trakama novog loga *Adventističkog sveta* podsećaju nas da se dobre vesti o Isusu sada doslovno šire brzinom svetlosti.

Zaronite u poruku i pokret koji volite. Svi mi iz tima *Adventističkog sveta* – pisci tekstova, urednici, dizajneri, videografičari, prevodioci, podkasti, distributeri – molimo se da vam se dopadne ono što čitate i vidite i čujete, i da vas to pokrene da služite Isusu sa još više radosti i nade.

„Ni u jednom kraljevstvu, niti crkvi, nema mesta predatorskom nemoralu (ili seksualnom zlostavljanju).“

Dvajt Nelson, stariji pastor crkve Pajmir Memorijal pri Univerzitetu Endrus, koji komentariše nedavno otkriće stotina drastičnih slučajeva seksualnog uznemiravanja.

5%

Ocena data jednom području u Škotskoj, što ga čini jednim od najsiromašnijih u zemlji. Lokalna adventistička crkva je upravo dobila u najam jednu zgradu u centru grada, što će omogućiti članovima crkve da stvore zdravstveno-rekreativni centar za stanovništvo. Zgrada ima salu od 80 mesta, kao i komercijalnu kuhinju.

Novi francuski teološki časopis

Teološki fakultet na Adventističkom kampusu Salev, francuskom Univerzitetu adventista sedmog dana, izdao je prvi broj novog teološkog časopisa sa naslovom: *Servir: Revue adventiste de theologie (Služiti: adventistička revija teologije)*. Časopis koji izlazi na francuskom jeziku namenjen je podsticanju teološkog istraživanja i dubinskom preispitivanju.

„Već nam je odavno poznato da je kofein povezan sa bolestima srca, da smanjuje kvalitet sna i povećava anksioznost i depresiju.“

Ros Grant, direktor Australijskog istraživačkog instituta (ARI) pri sidnejskoj adventističkoj bolnici, adventističkoj zdravstvenoj ustanovi. ARI je objavio studiju koja pokazuje da je kofein uz crveno meso, stres i nedostatak sna jedan od ključnih faktora koji negativno utiču na zdravlje. Ovi faktori su povezani sa oksidativnim stresom – biohemijskim stanjem koje dovodi do ubrzanog starenja i nastanka bolesti usled lošeg načina života, poput bolesti srca i nekih vrsta demencije.

ARAPSKI, FARSI, TURSKI, KURDSKI, ENGLESKI, FRANCUSKI

Na Srednjem istoku i u Severnoj Africi, klasično hrišćansko delo *Put Hristu* sada se može dobiti na ovih šest jezika. Skoro svi članovi Adventističke crkve će sada biti u mogućnosti da tu knjigu čitaju na svom maternjem jeziku.

„Predoziranje opijatima dnevno odnosi živote oko 91 Amerikanca.“

Vona Kim, direktor Centra za hrišćansku bioetiku na Univerzitetu Loma Linda za zdravlje. Ova adventistička zdravstvena ustanova je nedavno organizovala panel stručnjaka radi diskusije o problemima zavisnosti od opijata i epidemiji njihove zloupotrebe.

„Sigurno je da se od nas mnogo očekuje, ali je to uvek bio Božji posao i mi ćemo ostati verni zadatku koji nam je On poverio da izvršimo.“

Daren Garlet, prvi domorodački pastor imenovan za direktora Službe Aboridžinal end Tores Strejt Ajlander Adventističke crkve sedmog dana u Australiji.

Japanski adventisti se spremaju za Olimpijadu 2020

Adventističke vođe u Japanu prave planove da aktivno učestvuju na Olimpijadi čiji će domaćin biti Tokio 2020. godine. Na svom nedavno održanom godišnjem sastanku rukovodstva, Japanska unijska konferencija je razmatrala potrebu da se počne sa planiranjem različitih metoda rada sa ljudima i načina širenja dobre vesti jevanđelja. Japan broji 120 miliona stanovnika, od čega je manje od 1% hrišćana. Od tih 1% hrišćana tek nekih 15.000 ljudi su adventisti sedmog dana.

Pre nego što donesem neku odluku, padnem na kolena i upitam Gospoda: „Da li se to Tebi čini ispravnim, Gospode?“

Džordž Konrot, predsednik Fidžija, u intervjuu datom nekoliko dana pre obraćanja masi od preko 500 mladih sa 13 ostrvskih država na kongresu mladih Transpacifičke unijske misije u Sabetou, Fidži.

266

Broj porodica koje ostaju u Hasan Šam U2 izbegličkom kampu i neće se vratiti svojim kućama. Od decembra 2013. krvavi sukob između iračkih snaga sigurnosti i ISIS-a primorao je mnoge ljude da pobegnu sa područja Mosula, Irak, kako bi izbegli žestoke napade. Sada kada je situacija stabilnija, stotine ljudi se vraća svojim kućama, ali još uvek mnoge porodice to ne mogu da učine. ADRA (Adventist Development and Relief Agency) i organizacija Adventistička pomoć (Adventist Help) koordiniraju rad medicinskog centra za hitne slučajeve u izbegličkom kampu.

Oni su upoznali Isusa – i ja Ga upoznajem

Ako upitate moje susede za istoriju našeg malog grada, verovatno će vam kazati da njegovu istoriju možete pratiti u proteklih 200 godina. Ali najvažnije što će vam reći jeste da je to zemlja naseljenika.

Ja živim u malom gradu od oko 6.000 stanovnika. Nazvan je Libertador San Martin, po velikom borcu za nezavisnost Argentine. Nalazi se nekoliko milja od prve adventističke crkve u Južnoj Americi, i u njemu danas postoje velika

bolnica (koju zovemo sanatorijum), univerzitet i akademija. Odani vernici su osnovali ove institucije da bi proširili adventističku poruku nade i pripremili stručnjake koji će služiti u raznim krajevima sveta.

Koliko se sećam još od malih nogu, ogromna većina stanovnika su adventisti sedmog dana. To je neobično u mnogim zemljama sveta. Sećam se da sam rasla u mestima gde su se moji prijatelji morali boriti da ostanu u školi ako su želeli da drže Subotu. Ali ovde, sve radnje su zatvorene u vreme subote; učitelji u stvari podstiču učenike da svetkuju Subotu, kao što bi to činio Isus.

Međutim, iako je vrlo povoljno živeti u mestu gde većina ljudi deli vaša verovanja, to može postati dvosekli mač. Sećam se kako su mi moj praded, moji dede i babe i oba moja roditelja pričali priče o svojim prošlim iskustvima u ovom mestu. Ja sam porasla kao četvrta generacija adventista, ali sam tek pre nekoliko godina shvatila koliko je to moglo biti opasno. Možda se pitate zašto. Šta je loše u tome da odrastate u adventističkom domu u adventističkom gradu? Zar to nije blagoslov? Pa jeste, ali ne i obavezno.

Pošto ću uskoro završiti studije ovde i očekujem da ću napustiti ovo poznato mesto, uviđam koliko je važno podići „prvu generaciju“ vernika. Šta sam time htela da kažem? Vernici prve generacije nisu nužno prvi u svojoj porodici koji su pošli Isusovim stopama, ali im je potreban susret iz prve ruke sa Njim. Ja sam okružena unučićima prvih adventista, misionara koji su došli u ovu zemlju s mnogo nesigurnosti, malo novca i nedovoljnim znanjem jezika. Oni su se ovde nastanili jer ih je Bog tu poslao. Ali da li su i njihova deca osetila isti takav poziv? Ili je to još uvek poziv njihovih dedova?

Ako niste doživeli lični susret sa Bogom, bez obzira koliko adventističke krvi teče vašim venama, moguće je da vam Isusova krv ne znači ništa.

Kada sam počela da lično proučavam svoju Bibliju, osetila sam da Bog pred mene stavlja ogroman izazov: On je želeo da me probudi, da Ga lično osećam svakoga dana i da pomognem mladima iz četvrte generacije adventista koji su me okruživali da primete da možemo proživeti ceo svoj život verujući da imamo sve, a da u stvari nemamo ništa.

Vi se danas možda suočavate sa drugim teškoćama u vašoj crkvi. Vaše iskustvo kao vernika možda se razlikuje od moga. Ali Njegov poziv ostaje isti i vrlo je ličan.

Ja sada predajem u subotnoj školi mladim tinejdžerima. Čeznem za tim da moji učenici postanu vernici prve generacije. Želim da oni budu prvi u svom razredu koji će reći: „Spreman sam za izazov. Hoću da budem deo poslednje generacije. Moji dedovi su bili misionari, a biću to i ja. Oni su upoznali Isusa. I ja Ga upoznajem.“ ☺

Karolina Ramos studira prevođenje, podučavanje engleskog jezika i muzičko obrazovanje na Adventističkom univerzitetu River Plejt u **Libertador San Martin, Argentina**. Oduševljena je služanjem u misiji i uživa da radi sa decom i tinejdžerima.

Globalni pogled

Ići napred bez straha

Kad nas Bog vodi

Nova godina nudi novi početak, nešto novo. To je često vreme razmišljanja o prošlosti i gledanja u budućnost, u nadi da nam predstoji bolja godina. Međutim, ako ne počnemo sa Bogom, tvorcem novih početaka, imamo malo šanse da uspemo. U svojoj Reči On nam je dao dragoceno obećanje: „Ne pominjite što je prije bilo i ne mislite o starijem stvarima. Evo, ja ću učiniti novo, odmah će nastati; nećete li ga poznati? Još ću načiniti u pustinji put, rijeke u suhoj zemlji“ (Isaija 43, 18-19).

Bog, Stvoritelj, tvorca je novih početaka. On može da napravi put kad se čini da nema nijednog.

DILEMA

Jedan ključni trenutak u istoriji Izraelja moćna je ilustracija ove tvrdnje. U 2. Mojsijevoj 14 nalazimo sinove Izrailjeve pred naizgled nemogućom dilemom. Oni su mislili da su iza sebe ostavili ropstvo. Ali dok su logorovali kraj Crvenog mora, odsjaj oklopa i brze egipatske dvokolice u daljini uneli su strah u njihova srca. „...Jer bi nam bolje bilo služiti Misircima nego izginuti u pustinji“, vikali su na Mojsija (2. Mojsijeva 14,12).

Nisu imali gde da pobegnu, sa Crvenim morem s jedne strane, visokim planinama sa druge i njihovim ugnjetačima koji su im se straga približavali. Zaboravili su da ih je do tog mesta vodio upravo Bog u obliku stuba od oblaka danju i stuba od ognja noću (vidi 2. Mojsijevu 13,21).

BEZ STRAHA OD POSLEDICA

Mojsije, međutim, to nije zaboravio. „Bio je vrlo zabrinut što njegov narod pokazuje tako malo vere u Boga, iako je više puta bio svedok Njegove moći u njihovu korist... Istina, spasenje nije bilo moguće ako se Bog lično ne umeša; ali pošto je već doveden u taj položaj poslušnosti u odnosu na božansko vođstvo, Mojsije nije osećao strah od posledica. Njegov miran i utešan odgovor njegovom narodu glasio je: 'Ne bojte se, stanite pa gledajte kako će vas Gospod izbaviti danas; jer Misirce koje ste vidjeli danas, nećete ih nigda više vidjeti do vijeka. Gospod će se biti za vas, a vi ćete mučati' (2. Mojsijeva 14, 13-14).“¹

Mojsije se nije uplašio, jer je znao da su na tom mestu zato što su sledili Božja uputstva. On je poslušao Boga i posledice prepuštio Njemu, a Bog ih je izbavio na veličanstven način!

Isto važi i za nas kao pojedince, i kao današnju Božju crkvu. Dokle god ostanemo verni Bogu i Njegovoj volji koja se otkriva kroz Sveto pismo i Duh proroštva, ne treba da se plašimo posledica; bićemo u Njegovim rukama i On će nas provesti kroz svaku teškoću.

BOŽJA MOĆ

Isaija 43 govori o Bogu kao Tvorcu, Otkupitelju i Spasitelju, i konkretno pominje izbavljenje na Crvenom moru kao dokaz Božje moći i snage da nas i danas spase: „...Ne boj se, jer te otkupih, pozvah te po imenu tvom, moj si. Kad pođeš preko vode, ja ću biti s tobom, ili preko rijeka, neće te potopiti... Ovako govori Gospod koji je načinio po moru put i po silnijem vodama stazu, koji izvodi kola i konje, vojsku i silu, da svi popadaju i ne mogu ustati, da se ugase kao što se gasi svještilo: ne pominjite što je prije bilo i ne

mislite o starijem stvarima. Evo, ja ću učiniti novo, odmah će nastati; nećete li ga poznati? Još ću načiniti u pustinji put, rijeke u suhoj zemlji“ (stihovi od 1-19).

Ne treba da se plašimo putovanja, jer je ono ispunjeno nadom. Ono nas podseća na moćno delo Božje koje je učinio na Crvenom moru i ohrabruje nas da se unapred radujemo Njegovom moćnom delovanju u nama.

POZIV

Pozivam vas da na početku ove nove godine sledite Božje vođstvo i idete napred s verom i pouzdanjem. Primimo k srcu ove poznate reči, uz podsećanje na ono što Bog od nas traži da učinimo:

„Ne moramo uopšte da se plašimo budućnosti, osim ako zaboravimo kako nas je Bog vodio u prošlosti. Mi smo sada snažan narod, samo ako se pouzdamo u Gospoda, zato što se bavimo moćnim istinama Reči Božje. Na svemu moramo biti zahvalni. Ako hodamo u svetlosti dok ona sija na nas iz živih Božjih proroštava, imaćemo velike odgovornosti u skladu sa velikom svetlošću koju nam Bog daje. Imamo mnogo dužnosti koje treba da obavimo jer smo učinjeni čuvarima svete istine koju treba predati svetu u svoj njenoj lepoti i sjaju. Mi smo dužni Bogu da iskoristimo svaku prednost koju nam je dao kako bismo ulepšali istinu svetošću karaktera i kako bismo slali poruke upozorenja ili utehe, nade i ljubavi, onima koji su u tami zablude i greha.“²

Braćo i sestre, Isus dolazi vrlo skoro. Jeste li u ispravnom odnosu sa Njim? Ako niste, sada je vreme da se pozovete na obećanje: „Ako priznajemo grijehe svoje, vjeran je i pravedan da nam oprostí grijehe naše, i očisti nas od svake nepravde“ (1. Jovanova 1,9). Jeste li

Dokle god ostanemo verni Bogu i Njegovoj volji koja se otkriva kroz Sveto pismo i Duh proroštva, ne treba da se plašimo posledica.

obeshrabreni? Pogledajte u pravcu „mesta gde ste poslednji put videli svetlost“³, sećajući se da „...će onaj koji je počeo dobro djelo u vama dovršiti ga tja do dana Isusa Hrista“ (Filibljanima 1,6).

Idite napred s verom i hrabro radeći na Totalnom uključanju vernika (TUV), šireći Božju ljubav i objavljujući svetu da Isus uskoro dolazi! Maranata! ☺

¹ Elen G. Vajt: Stvaranje - Patrijarsi i proroci, str. 284.

² Ellen G. White, *Testimonies to Ministers* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1923), p. 31.

³ Ellen G. White, *The Ministry of Healing* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1905), p. 250.

Ted N. C. Vilson je predsednik Generalne konferencije adventista sedmog dana u **Silver Springu, Merilend, SAD**. Možete ga pratiti na Tviteru: @PastorTedWilson i na Fejsbuku: @PastorTedWilson.

Čežnja za Bogom

Paradoks molitve

FRENK M. HEJZEL

Svi smo čuli koliko je molitva važna za naš duhovni život. Čuli smo da molitva daje snagu da se odupremo iskušenjima. Čuli smo priče u kojima je molitva imala silu da otkloni strah i usadi nadu. Čuli smo kako je molitva čak pobedila demonske sile i doslovno promenila ljude i tok događaja. Čuli smo da nam molitva pomaže da budemo efikasniji u svom radu za Boga i da je molitva neophodna za naš duhovni život kao što je disanje neophodno za naš telesni život.

Mi sve to znamo o molitvi! A ipak, često se ne molimo.

Paradoks molitve je u tome što smo mi, iako nam je ona očajnički potrebna, često spremni da je izbegnemo. Možda smo se umorili od dosadnog ponavljanja molbe Bogu da nam uvek iznova pomogne ili ispuni naše želje. Možda koristimo uvek iste reči u molitvi, koje su tako postale šuplje i prazne. Možda smo samo izgubili čvrstu vezu sa Bogom. Razum nam govori da od Boga možemo tražiti bilo šta i da za Boga ništa nije nemoguće. Ipak, naša duhovna stvarnost često izgleda sasvim drugačije.

DA LI ZAISTA DELUJE?

Jasno se sećam jedne studentkinje koja je slušala prezentaciju o osnovama biblijske molitve¹ koju sam podelio sa grupom mladih u crkvi. Posle nekih dvadesetak dana ona me je ponovo videla i bila prilično uznemirena i uzbuđena zbog onog što sam govorio o molitvi. „Ne pomaže! Ono što ste kazali nije tačno“, uzviknula je.

A woman with long dark hair, wearing a vibrant red long-sleeved dress, is shown in profile from the waist up. She has her hands clasped in prayer and her head tilted upwards, looking towards a bright, hazy sky. The background is a soft-focus field of tall grasses and trees, suggesting an outdoor setting. The overall mood is peaceful and contemplative.

„Molitva je otvaranje srca Bogu kao prijatelju. To nije potrebno zato da bismo Bogu otkrili šta smo, već da bismo postali sposobni da Ga primimo. Molitva ne spušta Boga k nama, nego nas uzdiže Njemu.“
Elen G. Vajt, *Put Hristu*, str. 93. orig.

Kad sam je upitao šta se desilo, ispričala mi je svoju priču. Stan je delila sa još jednom mladom ženom koja je imala sasvim drugačije shvatanje čistoće i reda. Njena cimerka bi danima držala prljavo suđe u sudoperi, a njena predstava o urednosti se veoma razlikovala od one koja bi zadovoljila drugu stranu. Umesto da radi na poboljšanju odnosa sa cimerkom, ona je počela da se moli da joj cimerka postane urednija. Ispalo je da ona na taj način ne bi morala da postane strpljivija, već bi se ona druga osoba morala prilagoditi njenom stepenu komfora.

Nije pogrešno moliti se za druge ljude. Na kraju krajeva, to je ono što mi radimo kad se molimo za nečije obraćenje i promenu u srcu. Ali može li biti da su, u konačnoj analizi, naše molitve prečesto zasnovane na pogrešnim motivima, mada su zaogrnutе pobožnim ogrtačem? Zar naše molitve nisu često zagađene sebičnošću, umesto da ih vodi iskrena ljubav prema drugima?

Ja bih se mogao moliti da se moja žena promeni, jer bi tada

moj život bio lakši. Mogao bih od Boga tražiti razne stvari, jer sam ja navikao na određeni životni standard i *ja se ne zadovoljavam* ničim manjim. Mogao bih se moliti za zdravlje jer *se ja plašim* bola i ne želim da živim život opterećen bolešću. Možda bih se čak molio za uspeh Božje stvari jer ću ja imati značajnu ulogu u njoj i moj uticaj će ojačati ako se budem molio da se to ostvari.

NALAŽENJE SREDIŠTA MOLITVE

Mi smo, a ne Bog, prečesto u centru naših molitvi. Mi prečesto koristimo molitvu kao duhovnu mašinu za prodaju, gde se sve vrti oko našeg „želim da imam“. Umesto da se fokusiramo na stvari iz naših molitvi, potrebno je da vratimo težište na Boga i da Njega učinimo središtem. Traženje Boga i uživanje u Njegovom prisustvu u molitvi je mnogo važnije od stvari koje nam On daje.

Zar je moguće da ponovo treba da otkrijemo molitvu koja je Bogu ugodna?² Takva molitva počinje ličnom zajednicom sa Bogom, a ne našom listom želja

i zahteva. Kad naše želje nisu u čvrstoj vezi s Njim, one više odražavaju naša htenja i naša shvatanja dobrobiti nego Božju volju. Ali kad jednom shvatimo da su naš odnos sa Bogom i naše obožavanje Njegovog karaktera centralna tačka naših molitvi, one ponovo stiču potpuno novi fokus. Počinjemo da mislimo i molimo se iz Božje perspektive, i počinjemo da posmatramo svoje zahteve i želje, pa čak i svoj cilj života i okolnosti Njegovim očima.

To je ono što su biblijske ličnosti uspešno činile. One nam daju primer koji treba da sledimo. Kada su mnogobrojni neprijatelji pretili da unište Judeju i car Josafat nije znao kako da pobedi tako nadmoćne neprijateljske snage, on je svoju molitvu započeo ne navodeći svoju veliku potrebu da mu Bog pomogne, niti je od Boga tražio da nešto učini. Umesto toga, on je fokus usmerio ka Bogu i Njegovoj moći i počeo priču o Božjoj vernosti time što se prisećao kako ih je Bog spasavao u prošlosti (vidi 2. Dnevnika 20,5-12). „Oči naše uprte su u Te“, završava on svoju molitvu (stih 12).

Deset važnih tekstova iz Biblije koji se odnose na molitvu

„I ponizi se narod moj, na koji je prizvano ime moje, i pomole se, i potraže lice moje, i povrati se od zlijeh putova svojih, i ja ću tada uslišiti s neba i oprostiću im grijeh njihov, i iscijeliću zemlju njihovu“ (2. Dnevnika 7,14).

„Čuj, Gospode, riječi moje, razumij pomisli moje. Slušaj viku moju, care moj i Bože moj! Jer se tebi molim, Gospode! Ujutru slušaš glas moj, ujutru stojim pred tobom, i čekam“ (Psalam 5,1-3).

Umesto da se fokusira na teškoće s kojima je bio suočen, Josafat se usredsredio na Onog ko je Gospodar, čak i naših teškoća.

Kad gledamo našu realnost iz Božje perspektive, naše teškoće se javljaju u drugom svetlu. Kad svesno razmišljamo o Božjem karakteru, Njegovim kvalitetima i sposobnostima, i izražavamo svoje obožavanje, naše molitve se ispunjavaju novim duhovnim životom. One odjednom imaju element poštovanja i divljenja. Naši problemi više nisu centar naših molitvi – Bog je njihovo središte. Takva molitva ne spušta Boga na naš nivo. Umesto toga, ona podiže nas do Njegovog prisustva. Molitva ne menja Boga. Ona menja nas.

Takva molitva usredsređena na Boga omogućuje nam da postanemo poštenu prema sebi samima i prema Bogu. U svetlu te ljubavi i Njegove svetlosti, počinjemo da sagledavamo sebe, svoje želje i potrebe na drugačiji način. Tako shvaćena molitva postaje primarni izraz naše ljubavi prema Bogu!

„Naše je preimućstvo da otvorimo svoje srce i u njega pustimo svetlost Hristovog prisustva. Brate moj, sestro moja, suočite se s tom svetlošću. Dođite u stvarni, lični kontakt sa Hristom kako biste doživeli nešto što vas uzdiže i oživljava. Neka vaša vera bude jaka i čista i postojana. Neka zahvalnost Bogu ispuni vaša srca. Kad ujutru ustanete, kleknite pored kreveta i zamolite Boga da vam dâ snage da ispunite svakodnevne obaveze i da se oduprete iskušenjima. Zamolite Ga da u vaš posao unese Hristov blagi karakter. Zamolite Ga da vam pomogne da govorite reči koje će ispuniti ljude koji vas okružuju nadom i hrabrošću i približi vas Spasitelju“ (Ellen G. White, *Sons and Daughters of God*, p. 199).

LETIMIČAN POGLED NA NJEGOVU LJUBAV

Zašto bi Bog uopšte uslišio naše molitve? Kad se u molitvi približimo Bogu, nemamo ništa što bi nas preporučilo Njemu. Nemamo nikakav dokaz o svojim impresivnim dostignućima. Nemamo ljubav za primer, niti mudrost koje bi nas preporučile kao dostojne Njega. Nemamo ništa što bi Boga zadužilo prema nama ili Ga obavezalo da nam ispuni molbu.

Prema tome, zašto bi Bog uslišio naše molitve? Odgovor je jednostavan: „Zato što Bog ima svoj razlog da to uradi.

Molitva nalazi svoju nadu ne u kvalifikacijama onog ko se moli, već u karakteru i planu Boga koji je sluša.“³ Bog odgovara na molitvu zato što je On ljubav i nežno nas voli. I pošto je Bog Bog, On uživa u tome da nam daje daleko više i preko onog što mi razumemo i tražimo. Bog nam prvo i pre svega daje blagoslov svog prisustva. I u tom odnosu Bog uživa, ako od Njega tražimo velike stvari.

Takav odnos sa Bogom pri molitvi donosi uživanje u vremenu provedenom u prisustvu našeg Tvorca i Iskupitelja. Nažalost, mi smo se navikli na koncept instant-molitve. Naša kultura ne podržava

„Tebe prizivljem, jer ćeš me uslišiti, Bože! Prigni k meni uho svoje, i čuj riječi moje“ (Psalam 17,6).

„Gospod je blizu svijeh koji ga prizivaju, svijeh, koji ga prizivaju u istini“ (Psalam 145,18).

„Jer tada ćete me prizivati i ići ćete i molićete mi se, i uslišiću vas“ (Jeremija 29,12).

„Kad, dakle vi, zli budući, umijete dare dobre davati djeci svojoj, koliko će više otac vaš nebeski dati dobra onima koji ga mole?“ (Matej 7,11)

„Zato vam kažem, sve što ištete u svojoj molitvi vjerujte da ćete primiti; i biće vam“ (Marko 11,24).

„A tako i Duh pomaže nam u našijem slabostima: jer ne znamo zašto ćemo se moliti kao što treba, nego sam Duh moli se za nas uzdisanjem neiskazanim“ (Rimljanima 8,26).

„Bratskom ljubavi budite jedan k drugomu ljubazni. Čašću jedan drugoga većeg činite. Ne budite u poslu

lijeni; budite ognjeni u duhu, služite Gospodu. Nadanjem veselite se, u nevolji trpite, u molitvi budite jednako“ (Rimljanima 12, 10-12).

„Ne brinite se ni za što nego u svemu molitvom i moljenjem sa zahvaljivanjem da se javljaju Bogu iskanja vaša“ (Filipljanima 4,6).

stil života koji, po prirodi stvari, neguje molitvu za koju je potrebno više vremena. Odvajati to vreme u stvari znači učiti da čekamo.

Ali naš ritam života često je određen mikrotalasnim pećnicama i Meksdonaldsom. Kad Bogu iznesemo svoju listu želja, očekujemo da nam odgovori za samo par sekundi. Mi želimo da to bude trenutno: „Daj mi, Bože, strpljenja. I molim Te, daj mi ga odmah!“ – cvilimo mi. Premda Bog sluša naše ubrzane i često sebične „Mekmolitve“, one će nam malo pomoći da ojačamo svoj duhovni život ili otvorimo uši za ono što Bog želi od nas. Užurbane molitve neće imati onaj pravi rezultat koji se postiže samo istrajnošću u molitvi.

Isus nije živeo u brzjoj kulturi kakva je naša, ali je bio suočen sa čak i većim vremenskim izazovom. Imao je samo tri kratke godine da završi svoj plan spasenja. Samo nekoliko meseci služenja značilo je da će mnogo ljudi ostati neizlečeno, nenaučeno i nedisciplinivano. Ali je na kraju svog života Isus ipak mogao da izjavi: „Svršeno je.“

Mada možda nije postigao sve što je mogao, ipak je postigao ono što je bilo potrebno. A molitva je Isusu pomogla da uoči svoje prioritete u mirnim trenucima zajedništva sa Ocem. Ona je pomogla da se iskristališu važni prioritete, a rasprše oni manje bitni. Vreme provedeno u molitvi u društvu našeg Tvorca i Boga Spasitelja takođe će imati veliki uticaj na naše postojanje.

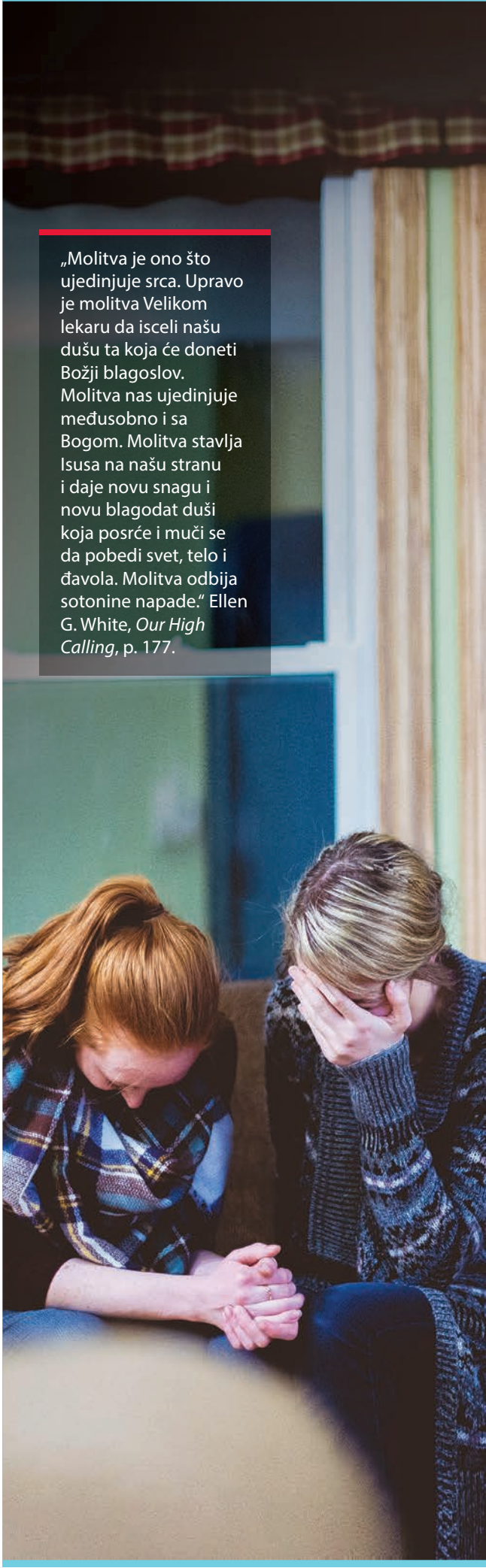
Kad jednom počnemo da se redovno srećemo sa Bogom u molitvi, promenimo se. Naše vrednosti se menjaju. Neke stvari koje su nam se nekad činile vrlo važnim, postaće manje važne i izgubiti svoju privlačnost, dok će neke druge dobiti novi značaj. Videćemo ljude na drugi način. Molitva u prisustvu Boga je najbolji način da se stigne do čistog srca. Ona nam daje novi pravac i motivaciju da stvari gledamo iz Božje perspektive. Takva molitva je divna mogućnost da Mu dozvolimo da nas oblikuje prema svom liku. ☉

¹ Za ovu i mnoge druge praktične zamisli molitve vidi Frank M. Hasel, *Longing for God: A Prayer and Bible Journal* (Nampa, Idaho: Pacific Press Pub. Assn., 2017) str.121-124, ali vidi i važan preduslov „Prayer That Pleases God“ (Molitva koja je ugodna Bogu), str. 43-45.

² Ibid., str. 42-45.

³ Paul David Tripp, *A Shelter in the Time of Storm: Meditations on God and Trouble* (Wheaton, Ill.: Crossway Books, 2009), p. 53.

Frenk M. Hejzel, poreklom iz Nemačke, radi kao pomoćnik direktora Instituta za istraživanje Biblije pri Generalnoj konferenciji.

„Molitva je ono što ujedinjuje srca. Upravo je molitva Velikom lekaru da isceli našu dušu ta koja će doneti Božji blagoslov. Molitva nas ujedinjuje međusobno i sa Bogom. Molitva stavlja Isusa na našu stranu i daje novu snagu i novu blagodat duši koja posrće i muči se da pobedi svet, telo i đavola. Molitva odbija sotonine napade.“ Ellen G. White, *Our High Calling*, p. 177.

Šta mi verujemo

Pristavska služba

6 + 1

KAD BOŽJI RITAM POSTANE NAŠ RITAM

Živimo u svetu gde se traži uvek veće, bolje, brže i više.

Mnogi od nas su se primili na iluziju kontinuiranog rasta. Svakog meseca finansijska tržišta pomno prate ključne indikatore rasta zaposlenosti i BDP (bruto domaćeg proizvoda). Tehnološke kompanije kao što su Epl i Samsung ulažu milijarde dolara u pronalaženje inovativnih tehnologija koje će povećati prodaju – i rast. Zvanično septembarsko predstavljanje novog Eplvog ajfona privlači hiljade novinara i desetine hiljada onlajn gledalaca svake godine. Inovacija dovodi do rasta – a rast podstiče inovacije.

Mi kao adventisti ne moramo tako budno da pratimo novu tehnologiju, ali smo jednako u iskušenju da nas „usisa“ primamljivi zov neprekidnog rasta. Mi često izveštavamo o broju novih članova ili o kretanju finansijskih priroda od naših članova. Volimo videti kako se ljudi spasi o spasenju dopiru do hiljada

Bog se potrudio da Njegov ritam prožme sve sfere života Njegovog naroda.

ili čak miliona ljudi – što je ispravno. Neprekidan rast je Božji plan – ili možda nije?

PONOVNO OTKRIVANJE BOŽJEG RITMA

Kad je Bog završio stvaranje ovog sveta, pozvao je ono što je stvorio (uključujući Adama i Evu) na odmor. Subota kao sedmi dan bila je vrhunac Božjeg stvaralaštva. Sigurno je bilo zadivljujuće gledati Ga kako zvezde i mesec i sunce postavlja u njihove orbite, i otvorenih usta posmatrati kako životinje počinju da dobijaju oblik i šetaju po Edemskom vrtu. Ali tek je Subota objedinila sve to. Vredni Stvoritelj je stao, odmorio se, blagoslovio – i posvetio taj dan (1. Mojsijeva 2, 2-3). Odmor je naučio Adama i Evu više nego celokupno stvaranje. „Bog je video da je Subota neophodna čoveku, čak i u Edemu“, piše Elen Vajt. „Bilo mu je potrebno da jednom u sedam dana ostavi po strani sopstvene interese i težnje kako bi bolje sagledao Božja dela i razmišljao o Njegovoj moći i dobroti.“¹

„Čak i u Edemu“ predstavlja zapanjujuću tvrdnju. Božji ritam 6 + 1 nije bio namenjen prvenstveno istrošenim, bolesnim od greha, umornim stanovnicima Zemlje posle izgnanstva iz Edemskog vrta, već savršenom delu, koje je bilo po obličju savršenog Tvorca.

Bog se potrudio da Njegov ritam prožme sve sfere života Njegovog naroda – uključujući i proizvodnju hrane. Posle oslobođenja Izraela iz egipatskog ropstva, taj narod je primio zakone koji su odražavali jedinstveni Božji ritam života. U 3. Mojsijevoj 25,2. prvi put se daje važno uputstvo o subotnom odmoru za zemlju: „...Kad dođete u zemlju koju vam ja dajem, neka praznuje zemlja subotu Gospodnju.“² Ta zemlja je bila deo Božjeg stvaralaštva i takođe joj je bio potreban odmor. Izrailju je rečeno da se zemlja mora odmoriti svake sedme godine – bez sejanja, orezivanja, đubrenja, uklanjanja stena i korova (vidi i 2. Mojsijeva 23,10-12). Zemlja će rađati prema sopstvenom ritmu i Bog će dati dovoljno „tebi i sluzi tvojemu i sluškinji tvojoj i najamniku tvojemu i ukućaninu tvojemu koji je kod tebe“ (3. Mojsijeva 25,6). Božji narod je trebalo da se potpuno osloni na svog Tvorca i Iskupitelja za svakodnevno preživljavanje, a Božji ritam 6+1 postao je sedmični i godišnji podsetnik na božansku blagodat.

Zakoni koji su određivali dužničko ropstvo bili su još jedan način da se shvati ključni ritam života 6+1. Kako u Izraelu, tako i na drevnom Bliskom istoku čovek je mogao da proda sebe ili nekog člana porodice za slugu onom kome duguje novac, kako bi time otplatio dug. Šest godina služenja bi otplatilo svaki dug, ali sedme godine se jevrejski rob morao osloboditi (2. Mojsijeva

21,2; 5. Mojsijeva 15,12). Peta knjiga Mojsijeva ide još dalje i objašnjava pravu vrednost ritma 6+1: „A kad ga otpustiš od sebe slobodna, nemoj ga otpustiti prazna. Daruj ga čim između stoke svoje i s gumna svojega i sa kace svoje; podaj mu čim te je blagoslovio Gospod Bog tvoj“ (5. Mojsijeva 15,13-14). Biblijska uputstva u vezi s vremenom, ljudima, zemljom, pa čak i sa životinjama uvek su uključivala i perspektivu zavetne zajednice sa Bogom i odgovornost za one kojima je bilo potrebno da vide, na opipljiv način, Božju milostivu ruku u svom životu. Veće, bolje, brže i više nije Božji način delovanja.

UČENJE RITMA 6+1

Kad su sinovi Izraelovi logorovali pod gorom Sinajskom i spremali se za susret sa Gospodom, rečeno im je da Božji plan za njih uključuje veliki i uzvišeni cilj: „I bićete mi carstvo svešteničko i narod svet“ (2. Mojsijeva 19,6). Samom suštinom izraelskog društva trebalo je da vlada njegov odnos prema Gospodu („carstvo svešteničko“) i njegov neprestani (sveštenički) pristup Božjoj prisutnosti. Svaka subota u sedmici, svaka sedma godina, svaka oprosna godina (posle 7x7 godina) trebalo je da ga podseća na ovu privilegiju i način života. Briga za zemlju, za njegove sluge, za njegove životinje, pa čak i za stranca koji živi pored njega, trebalo je da bude deo Božjeg ritma 6+1.

Navike snažno utiču na način ponašanja. „Dobra navika“ (poput redovnog vežbanja ili ličnog jutarnjeg slavljenja Boga) mnogo će nam pomoći da živimo ispunjenim i produktivnim životom. „Loša navika“ (poput gubljenja vremena pred televizorom ili kompjuterom, ili zlostavljanja tela unosom nezdrave hrane ili nedovoljnim spavanjem) isto tako često dovode do samouništavajućeg ponašanja. Navike su moćne okosnice života.

Božji sveobuhvatni ritam 6+1 (uključujući Subotu, ali dotičući i još mnoge druge aspekte našeg života) daje Bogu priliku da reprogramira naša srca bolesna od greha, kako bismo se uzdignu iznad sebe samih i naše sebične prirode. Upravo je taj ritam koji formira nove navike ono što se suprotstavlja mantri „veće, bolje, brže i više“ koju čujemo svuda oko nas.

Mi stajemo, mi se odmaramo, mi se družimo – i tada postajemo blagoslov za svet koji nas okružuje. ☺

¹ Elen G, Vajt, *Patrijarsi i proroci*, str. 48 orig.

Pomoćnik urednika časopisa *Adventistički svet* **Džerald A. Klingbeil** nastoji da svakodnevno sledi Božji ritam 6+1 na razuman način.

Božja presa

„Mogu li da ti ispričam priču?“

DIK DIRKSEN

Ernan radi u maloj štampariji kod svoje kuće u Kitu, Ekvador. Mada štampa materijale za mnoga lokalna preduzeća, omiljeni posao mu je štampanje evanđeoskog materijala za Crkvu adventista sedmog dana. Kad god je u mogućnosti, iskrade se iz štamparije da bi držao časove o Bibliji ili govorio na laičkim evanđeoskim sastancima.

Kad je Ekvadorska unija uputila poziv za distribuciju literature i održavanje evanđeoskih skupova na Kubi, Ernan se brzo prijavio kao dobrovoljac da bude deo tima. Ernan je oduvek sanjao o tome da bude misionar i sad je dobio priliku da svoj san i ostvari. Nekoliko meseci uzimao je dodatne poslove i radio do kasno u noć da bi prikupio novac za putne troškove. Želeći da se na Kubi prikaže u najboljem svetlu, stalno je ponavljao svoje prezentacije Biblije dok je radio na štamparskoj mašini.

Na dan polaska, Ernan i njegova porodica pali su na kolena pored mašine i izgovorili vrlo posebnu molitvu.

„Dragi Bože, molimo Te da blagosloviš tatu Ernana koji ide da Ti služi na Kubi. Neka bi sav njegov rad tamo pomogao ljudima da zavole Isusa. Amin.“

Ernan je proveo ceo let od Kita do Havane pregledajući svoje beleške i sanjajući o novim prijateljima koje će steći na skupovima.

„Nema više štamparskog posla“, smešio se u sebi. „Ove nedelje će sve biti evangelizam za Isusa.“

Ernan je prvih nekoliko dana na Kubi proveo pripremajući prostoriju za okupljanje i prikupljajući materijal koje će deliti po gradu. Umesto da poseti staru Havanu i staru špansku tvrđavu, Ernan se upoznao sa lokalnim članovima i molio za uspeh u njihovom radu.

„Ernane!“

Ernan je podigao pogled sa stola za kojim je doručkovao da vidi ko ga to zove.

„Ernane, tako mi je drago što si došao sa ekvadorskim timom.“ Predsednik Misije na Kubi, u lepom sivom odelu sa svetlo zelenom kravatom, prilazio je Ernanovom stolu, visoko podigavši ruke u znak pozdrava. „Baš mi je milo što si ovde. U kancelariji Misije potrebna je tvoja stručnost.“

„Kako vam mogu pomoći?“ – pitao je Ernan.

„Imamo strašan problem. Upravo sam saznao da si ti štampar i da znaš kako da popraviš štamparske mašine! Pa, potreban si nam. Naša štamparska

mašina (presa) je jako stara i dobro je radila mnogo godina. No danas odbija da radi. Međutim, potrebna nam je upravo sada da bi završila štampanje biblijskih pouka za *Glas proroštva* (Voice of Prophecy) koje ćete ti i tvoj tim koristiti ovog meseca. Tako se radujem što te je Bog poslao na Kubu da nam pomogneš!

Ernan je polako ustajao, veoma zbunjen.

„Videću šta mogu da uradim“, nasmešio se. Ali u sebi se bunio: *Došao sam na Kubu da držim evangelizaciju, a ne da popravljam štamparsku presu!*

Ernan se sav tresao dok mi je ovo pričao, sećajući se frustracije, stresa i nade koje je doživljavao toga dana na Kubi.

„Bog im je održavao tu staru mašinu u ispravnom stanju više od 35 godina, ali ona sada odbija da vuče papir kroz valjke. Kad smo ušli u štampariju, mladi radnici su me pozdravili glasnim uzvicima i od mene tražili čudo.“

Ernan, gostujući štampar iz Ekvadora pokušavao je na razne načine da nađe rešenje i onda je odustao – zamalo.

„Možda bi, ako je potpuno rasta-vimo, videli kako da je popravimo“, predložio je.

Dobra stara presa je uskoro bila gvozdeni kostur, čiji je drob bio rasut po celoj sobi kao neki štamparski otpad. Ernan i njegova četiri mlada pomoćnika stajali su među tim delovima, znojeći se, iako goli do pasa, na nepodnošljivoj vrućini i vlazi.

„Nedostaje jedna mala poluga“, Ernan je rekao mladićima, „tako da presa ne prima papir! Tog dela ovde nema, a ja ne znam kako da napravim duplikat!“

U tom trenutku predsednik Misije je ušao u sobu i zaprepastio se onim što je video.

„O, ne! Presa je uništena! Mi moramo štampati za *Glas proroštva* (Voice of Prophecy) biblijske pouke i pouke za subotnu školu za celu Kubu. I sada, umesto da si je popravio, ti si uništio našu štamparsku presu!“

Ernan se ponovo stresao setivši se najgoreg trenutka u svom životu.

„Pokušavam da je popravim.“

Ernanovo objašnjenje izazvalo je mnogo mlataranja rukama i vike kod crkvenog vođe.

„Molim te! *Odmah* je sastavi!“

Ernan je mirno objasnio da nedostaje odgovarajuća poluga i dodao da misli da je jedino preostalo da se mole Bogu. „Molićemo se, a zatim ću početi da je ponovo sklapam.“

„U sobi su svi stajali šokirani“, pričao mi je Ernan. „Zatim su se svi okrenuli i napustili štampariju! *Svi do jednog!* Svi su pobjegli kad sam rekao da treba da se molimo! Ostavili su me samog sa razmontiranom presom.“

Ernan je pao na kolena i molio se, sâm, među delovima prese rasutim po podu. Nada je bila njegov jedini prijatelj.

„Posle čitave večnosti, svi su se vratili“, sećao se Ernan. Ali sada su bili umiveni i uredno očešljani, i svako je nosio čistu košulju. Predsednik me je pogledao i rekao: „U redu. Sada smo spremni za molitvu. Ernane, ti počni.“

Ali Ernan, još uvek go do pasa i znojav, nije mogao da se moli. „Želeo sam da im kažem koliko sam se osećao usamljenim kad su izašli iz sobe, koliko sam se plašio da sam možda stvarno uništio njihovu mašinu! Sada sam bio previše obuzet osećanjima da bih bilo šta rekao, čak i Bogu.“

Predsednik i ostali su se usrdno molili. Kad su završili sa molitvama, Ernan je ustao, otvorio oči i pogledao na pod. Tamo, *tačno između njegovih nogu*, gde samo nekoliko minuta ranije nije bilo ničega osim prljavog betonskog poda, ležao je deo koji je nedostajao!

Te večeri, pošto su Ernan i mladi radnici ponovo sklopili i podmazali mašinu, svi su došli da vide da li će presa ponovo raditi. Svi su zaustavili dah kad je Ernan provukao praznu stranicu kroz „obnovljenu“ presu.

Ispala je grozno.

„Prva je uvek loša“, Ernan je hrabrio ljude dok je obrtao kazaljke, podešavao valjke i tiho se molio nebeskom Štamparu. „Da vidimo kako će sada raditi.“

Kad je iz Božje prese izašla savršena biblijska pouka za *Glas proroštva*, prostorija se ispunila uzvicima hvaljenja i slavljenja Boga! ☺

Dik Dirksen, pastor i pripovedač koji živi u **Portlandu, Oregon, SAD** i poznat je u celom svetu kao „putujući polinator (koji oprašuje poput pčele, prim. prev.) blagodati“.

Izdavač

Adventistički svet, međunarodni časopis Adventističke crkve. Izdavač je Generalna konferencija, Severna azijsko-pacifička divizija.

Izvršni izdavač i glavni i odgovorni urednik Bil Not

Međunarodni menadžer za izdavaštvo Čun Pjong Duk

Koordinacioni odbor Adventističkog sveta: Si Jung Kim, predsedavajući; Jutaka Inada; German Lust; Čun Pjong Duk; Han Suk Hi; Dong Džin Liju

Urednici u Silver Springu, Mariland, SAD: Sandra Blekmer, Stefan Čavez, Kostin Jordahe, Vilona Karimabadi

Urednici u Seulu, Korea: Čun Pjong Duk; Džej Man Park; Hio Jun Kim

Tehnički koordinator Merl Poire

Urednik u celini Mark A. Finli, Džon M. Fauler, E. Edvard Cinke

Finansijski menadžer Kimberli Braun

Upravni odbor: Si Jung Kim, predsedavajući; Bil Not, sekretar; P. D. Čun; Karnik Dukmecijan; Suk Hi Han; Jutaka Inada; German Lust, Rej Valen; po dužnosti: Huan Prestol-Puesan; G. T. Ng; Ted N. C. Wilson

Umteničko uređenje i dizajn: Types & Symbols

Tehničko uređenje Adventističkog sveta – Pregleda:

Rusija: Vitali Kacal
Srbija: Gordana Ardeljan

Prevodilac: Olga Sušak

Piscima: Rado prihvatamo nezatražene članke. Adresa uredništva je 12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A.

Faks uredništva: (301) 680-6638
I-mejl: worldeditor@gc.adventist.org
Web-sajt: www.adventistworld.org

Adventistički svet izlazi mesečno i štampa se istovremeno u Koreji, Brazilu, Indoneziji, Australiji, Nemačkoj, Austriji i Sjedinjenim državama.

Časopis *Adventistički svet* – Pregled izlazi tromesečno.

2018, № 2